

Fara vit at duga at umsita olju-milliardirnar?

Oddagrein

NÚ bert eitt ár er til, at oljuframleiðsla fer í gongd tætt við føroyska fiskimarkið kundi verið spurt, nær slík framleiðsla man fara í gongd á okkara egna øki. Fyri at svara hesum spurningi mugu vit fyrst kennið av seismisku kanningunum hjá Western. Har-næst skal boring siga okkum, um olja í heila tikið finst í føroysku undirgrundini. Enn vita vit tað ikki.

ONKUR vil tí halda, at tað er alt ov tíðliga nú at seta spurningin: finna vit olju, hvat skulu vit so gera við oljumilliardirnar? Tað er í hvussu so er nógv, sum longu nú bendir tann vegin, at olja er í okkara undirgrund. Er hon har og kanningarnar ganga sína gongd og vit eru so heppin at raka við olju stutt eftir, at boring er byrjað, so fara tað at ganga millum 5 og 10 ár, áðrenn verulig framleiðsla kann byrja.

ÍMYNDA vit okkum, at talan verður um fleiri oljukeldur av tí slagnum, sum bretar hava funnið og nú byrja framleiðslu frá, so kemur hetta at kolvælta tað litla føroyska samfelagið. Bert tann eina bretska keldan, sum funnin er, Foinaven, er mett at kunna framleiða umleið 100.000 tunnur um dagin. Rokna við tað um til pengar, so framleiðir henda eina keldan fyri 3,5 milliardir krónur um árið. Ein stórur partur av hesum fer í bretska statskassan umframt at hetta gevur arbeiði til nógv fólk í landi og harvið skapar umsetning í nógum liðum. Sammeta vit fólkatalið í Føroyum og Bretlandi, er greitt, at bert ein slík kelda kann fáa sera stóra ávirkan á allan samfelgsbúskapin.

VERÐUR talan so um fleiri keldur av hesum slag, tosa vit um ørandi peningaupphæddir, sum skulu umsitað av hesum fátali av føroyingum. Eru vit tá í heila tikið tilreiðar at taka ímóti eini so kollosalari avbjóðing? Verður ikki lögð so stór ábyrgd á tey, sum skulu stýra samfelagnum og á vinnulivið, at okkum nýtist ein heilt øðrvísi hugburð til pengar og samfelagið sum heild! Kemur henda hugburðsbroyting ikki, verður tað so ikki tann gamla søgan um aftur, har lokalpolitikarar og vinnulívsfólk (harí bankafólk) blindað av tí gylta gullinum og uttan ábyrgd fara at oysa út av øllum!

ER stórur møguleiki fyri at finna olju, so er tað als ikki ov tíðliga nú at gera sær tankar um, hvussu oljumilliardirnar skulu brúkast so ella so. Í tí sambandi hevði verið gott við einum breiðum orðaskifti, sum vit eisini hava lýst eftir her í blaðnum. Hvør skal taka avgerðirnar um, hvat eitt oljuvirskot skal brúkast til. Hvussu brynja vit okkum út til at taka ímóti oljunni. Hetta er tann stóri spurningurin, sum vit llongu nú eiga at tosa um.

Sosialurin

Edmund og Hurd um marknaðsemjuna:

Samráðingarmøgu-leikin ikki troyttur

Alt má gerast fyri at sleppa undan at fara til Haag dómstólin

Douglas Hurd, uttan-
ríkisráðharri

Í gjár hittu teir báðir á fundir, Edmund Joensen, løgmaður og bretska uttanríkisráðharri Douglas Hurd fyri at tosa um marknaðsemjuna millum Føroyar og Bretland.

Úrslitið av fundinum er, at tað verður hildið fram við at samráðast um eina loysn. Í einum tíðindaskrivi verður sagt, at alt eigur at verða gjørt fyri at sleppa undan at fara til dómstólin í Haag við málinum.

Enn eru so heldur ikki allar samráðingarmøguleikar úttömdu, og tí eigur at verða hildið fram við samráðingunum siga teir báðir.

Politisku myndugleikarnir í báðum londunum fara eisini at fylgja væl við gongdini og gera sítt til, at ein loysn verður funnin við samráðingarborðið.

Vit prenta her skrivi frá teimum báðum eftir fundin:

Tíðindafrágreiðing frá fundi lógmans við bretska uttanríkisráðharran Douglas Hurd í Keypmannahavn 8. februar 1995:

Váttast kann,

at vit vinarliga hava greitt hvørjum øðrum frá okkara sjónarmiðum um landgrunnsmarkið,

at vit eru samdir um, at stórur tørvur er á at fáa

Arni Olafson, samráðingarløgmaður, hevur víst á, at samráðingarmøguleikarnir eru ikki troyttir. Hetta staðfesta løgmaður og Hurd nú.

marknámálið loyst,

at vit vilja heita á embætismannanevndirnar at halda fram við royndum teirra at finna eina loysn, og

at vit vilja halda fram við at fylgja væl við, um nóg munandi framstig henda í samráðingunum.

Ög viðvíkjandi vandanum fyri at málið verður lagt inn fyri Altjóða Dómstólin,

at okkum dámar betur eina samráðingarloysn, og

at allar samráðingarmøguleikar enn ikki eru troyttir.

900 undirskriftir áðrenn Grækarismessu

Kravið er ein tjóðfundur undir ST-yvirumsjón

Zakarias Wang vil, saman við øðrum, hava ein tjóðfund í lag. Hesum hava tey virka fyri síðani einaferð í heyst, og nú hava tey sett sær fyr, at freistin at skriva undir fundarkravið, er á Grækarismessu.

Í einum tíðindaskrivi sigur Zakarias Wang, at ein tjóðfundur verður valdur av fólkinum, og hann hevur fullveldi til at taka allar avgerðir um lagnum okkara. Zakarias Wang sigur, at eitt krav um ein tjóðfund kann bert reísast sum eitt fólkafátak. Ein avleiðing av tí vanstýri, sum vit hava havt í mong ár, er at allar stovnar, sum virka her á landi, eru settir við útlendskari lóggávu, og teir hava ikki myndugleika til at tosa fólksins sök.

Stigtakarinn sigur, at tað er til fánýtis at venda sær til donsku stjórna, tí hon hevur ongantíð tikið okkara støðutakan til eftirtektar, og tí fara tey at venda sær til Margretu drottning við ynskinum um ein tjóðfund. Men stigtakarinn vil úrkenna, at hon sum drottning ikki kann gera nógv fyri at hjálpa okkum í hesum máli. Tí skal boðast drottningini frá, at tey

fara at venda sær til ST-aðalskrivarin við umbøn um, at hann skipar fyri vali til ein tjóðfund undir ST-yvirumsjón.

Zakarias Wang sigur, at til tess at eitt fólkafátak verður tikið til eftirtektar er vanligt, at eini tvey prosent av fólkinum skulu undirrita, og tað ivast hann ikki í at tað ber til.

Á Grækarismessu kemur ST-aðalskrivarin til Keypmannahavnar, og hildið verður hóskiligt at handa honum og drottningini undirskriftirnar tá.

tór.

Zakarias Wang fer nú, saman við øðrum, at savna enn fleiri undirskriftir enn tey frammanundan hava fingið.